

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 16. rujna 2013. uputio Naczelny Sąd Administracyjny (Poljska) — Gmina Międzyzdroje protiv Minister Finansów

(Predmet C-500/13)

(2013/C 367/39)

Jezik postupka: poljski

Sud koji je uputio zahtjev

Naczelny Sąd Administracyjny

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Gmina Międzyzdroje

Tuženik: Minister Finansów

Prethodno pitanje

Jesu li, s obzirom na članke 167., 187. i 189. Direktive Vijeća 2006/112/EZ ⁽¹⁾ Vijeća od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost i načelo neutralnosti, dopuštene odredbe nacionalnog prava kao što su članak 91. stavci 7. i 7.a Zakona o porezu na promet roba i usluga od 11. ožujka 2004. (Dz. U. 2011, br. 177, poz. 1054, kako je izmijenjen), koje uzrokuju da u slučaju promjene namjene kapitalnog dobra iz djelatnosti koje ne daju pravo na odbitak ulaznog poreza u djelatnosti koje omogućuju ostvarivanje tog prava, nije moguće provesti jednokratni ispravak, nego ga treba provesti tijekom sljedećih 5 godina, a u slučaju nekretnina tijekom 10 godina, računajući od godine u kojoj su kapitalna dobra dana na korištenje?

⁽¹⁾ (SL L 347, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.).

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 25. rujna 2013. uputio Hoge Raad der Nederlanden (Nizozemska) — X, druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Financiën

(Predmet C-512/13)

(2013/C 367/40)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Hoge Raad der Nederlanden

Stranke glavnog postupka

Žalitelj u kasacijskom postupku: X

Druga stranka u postupku: Staatssecretaris van Financiën

Prethodna pitanja

1. Može li se reći da se u slučaju zakonskog uređenja države članice koje omogućava neoporezivu naknadu inozemnih troškova radnicima koji se u nju useljavaju, a radniku koji je prije zapošljavanja u toj državi članici živio u inozemstvu na udaljenosti većoj od 150 kilometara od granica te države članice dopušta paušalno utvrđenu neoporezivu naknadu troškova bez potrebe za daljnjim dokazima, čak i ako taj iznos prelazi stvarno nastale inozemne troškove, dok je radniku koji je tijekom istog razdoblja živio na manjoj udaljenosti od te države članice visina neoporezive naknade ograničena na iznos stvarnih inozemnih troškova koje može dokazati, radi o neizravnom razlikovanju na temelju državljanstva ili prepriči slobodnom kretanju radnika koja se mora opravdati?
2. U slučaju potvrdnog odgovora na prvo pitanje, temelji li se relevantno nizozemsko uređenje iz Uitvoeringsbesluit loonbelasting 1965 (Provedbene uredbe o porezu na dohodak) u ovom slučaju na osobito važnim razlozima javnog interesa?
3. U slučaju potvrdnog odgovora na drugo pitanje, ide li kriterij od 150 kilometara u tom uređenju preko onoga što je nužno kako bi se ostvarilo cilj koji se njime želi postići?

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 26. rujna 2013. uputio Landgericht München I (Njemačka) — Ettayebi Bouzalmate protiv Kreisverwaltung Kleve

(Predmet C-514/13)

(2013/C 367/41)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Landgericht München I

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Ettayebi Bouzalmate

Tuženik: Kreisverwaltung Kleve

Prethodno pitanje

1. Proizlazi li iz članka 16. stavka 1. Direktive 2008/115/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 16. prosinca 2008. o zajedničkim standardima i postupcima država članica za vraćanje državljana trećih zemalja s nezakonitim boravkom ⁽¹⁾ obveza države članice da zadržavanje osoba koje čekaju prisilno preseljenje načelno provodi u posebnim ustanovama za zadržavanje i onda kada takve ustanove postoje